

6681 11. Maj 1897: 1. Beh. af Lovf. om at give Esbjerg Kommune Købstadsret. 6682

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling (se Tillæg B) vedtoges med 64 Stemmer mod 9.

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges med 62 Stemmer mod 9.

Formanden (Sofus Høgskro): Da Forslaget nu foreligger vedtaget i samme Form af begge Ting, vil det blive tilstillet Statsraadet.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 1/2, og Dagsordenen er da:

Første Behandling af:

Forslag til Lov, hvorved der gives Esbjerg Kommune Købstadsret.

Mødet hævet Kl. 3. 50'.

133. Møde.

Tirsdagen den 11te Maj 1897, Kl. 1 1/2.

Formanden (Sofus Høgskro): Ved Skrivelse af Dags Dato anmoder Konseilspræsidenten mig om at meddele Folketinget, at han i Dag til Hans Majestæt Kongen har indgivet sin allerunderdanigste Ansøgning om Demission.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov, hvorved der gives Esbjerg Kommune Købstadsret.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Bluhme): Da jeg forleden Dag havde den Ære at forelægge dette Forslag, omtalte jeg allerede temmelig udførlig Motiverne til dets Fremkomst. Jeg skal ikke gentage mine Udtalelser fra den Dag, men kun erindre om, at det, der har givet Anledning til, at dette Lovforslag er fremkommet fra min Side, er, at Lovforslaget om Handelspladser ikke kunde gennemføres i Aar, og den særlige lille Lov for Esbjergs Vedkommende ikke kunde gennemføres paa Grund af de modstridende Anskuelser med Hensyn til Handelspladsernes Stilling ved Landstingsvalg. Naar jeg nu har forelagt et Lovforslag som dette, ved hvilket der gives Esbjerg Købstadsret, bortfalder til Dels dette Spørgsmaal, idet Esbjerg naturlig som Købstad falder ind under de almindelige Regler i Lovgivningen i saa Henseende; men desuden er der det, der taler for dette Lovforslag, at der ikke derved staves noget Præcedens i Retning af, at andre Samlinger af Beboere, Flækker, Handelspladser, eller hvad man vil kalde dem, skulde komme med samme Krav som Esbjerg og gøre Fordring paa at blive Købstad, idet alle Betingelser ere til Stede for Esbjerg, hvor der har udviklet sig et stærkt kommercielt og industrielt Liv. I den tidligere Lovgivning var der, som bekendt, gjort Forskel paa Købstæder, saaledes at der var en Del Købstæder, der udelukkende vare berettigede til at handle med Udlandet, og andre Købstæder, der kun maatte befatte sig med den indenlandske Handel. Dette er selvfølgelig faldet bort med Grundloven, der jo giver lige Afgang til Erhverv for alle, men det viser altsaa, at det Princip, der i sin Tid har gjort sig gældende navnlig for Købstadretten, har væsentlig været den udenlandske Handel. Paa den berøede det, hvorvidt vedkommende Sted var en Handelsplads eller en Købstad. Disse Fordringer